

Clauserat Hippotadēs Aetnaeō carcere ventōs,
 admonitorque operum caelō clārissimus altō
 665 Lūcifer ortus erat: pennīs ligat ille resūptīs
 parte ab utrāque pedēs tēlōque accingitur uncō
 et liquidum mōtīs tālāribus āera findit.
 Gentibus innumerīs circumque īnfrāque relictīs
 Aethiopum populōs Cēphēaque cōnspicit arva.
 670 Illīc inmeritam māternae pendere linguae
 Andromedān poenās iniūstus iusserat Ammōn;
 quam simul ad dūrās religātam bracchia cautēs
 vīdit Abantiadēs, nisi quod levis aura capillōs
 mōverat et tepidō mātābant lūmina flētū,
 675 marmoreum ratus esset opus; trahit īnscius īgnēs
 et stupet et vīsae correptus imāgine fōrmae
 paene suās quater est oblītus in āere pennās.
 Ut stetit, ‘Ō’ dīxit ‘nōn istīs dīgna catēnīs,
 sed quibus inter sē cupidī iunguntur amantēs,
 680 pande requīrentī nōmen terraeque tuumque,
 et cūr vincla gerās.’ Prīmō silet illa nec audet
 adpellāre virum virgō, manibusque modestōs
 cēlāsset vultūs, sī nōn religāta fuisset;
 lūmina, quod potuit, lacrimīs implēvit obortīs.
 685 Saepius īstantī, sua nē dēlicta fatērī
 nōlle vidērētur, nōmen terraeque suumque,
 quantaque māternae fuerit fidūcia fōrmae,
 indicat, et nōndum memorātīs omnibus unda
 īnsonuit, veniēnsque inmēnsō bēlua pontō
 690 īminet et lātum sub pectore possidet aequor.
 Conclāmat virgō: genitor lūgubris et ūnā
 māter adest, ambō miserī, sed iūstius illa,
 nec sēcum auxilium, sed dīgnōs tempore flētūs
 plangōremque ferunt vīctōque in corpore adhaerent,
 695 cum sīc hospes ait: ‘Lacrimārum longa manēre
 tempora vōs poterunt, ad opem brevis hōra ferendam est.
 Hanc ego sī peterem Persēūs Iove nātus et illa,
 quam clausam implēvit fēcundō Iuppiter aurō,
 Gorgonis anguicomae Persēūs superātor et ālīs
 700 āeriās ausus iactātīs īre per aurās,
 praeferrer cūctīs certē gener; addere tantīs

dōtibus et meritum, faveant modo nūmina, temptō:
 ut mea sit servāta meā virtūte, pacīscor.’
 Accipiunt lēgem (quis enim dubitāret?) et ōrant
 705 prōmittuntque super rēgnum dōtāle parentēs.
 Ecce, velut nāvis praefīxō concita rōstrō
 sulcat aquās iuvenum sūdantibus ācta lacertīs,
 sīc fera dīmōtīs impulsū pectoris undīs;
 tantum aberat scopulīs, quantum Baleārica tortō
 710 funda potest plumbō mediī trāsmittere caelī,
 cum subitō iuvenis pedibus tellūre repulsā
 arduus in nūbēs abiit: ut in aequore summō
 umbra virī vīsa est, vīsam fera saevit in umbram,
 utque Iovis praepes, vacuō cum vīdit in arvō
 715 praebentem Phoebō līventia terga dracōnem,
 occupat āversum, neu saeva retorqueat ōra,
 squāmigerīs avidōs fīgit cervīcibus unguēs,
 sīc celerī missus praeceps per ināne volātū
 terga ferae pressit dextrōque frementis in armō
 720 Īnachidēs ferrum curvō tenuis abdidit hāmō.
 Vulnere laesa gravī modo sē sublīmis in aurās
 attollit, modo subdit aquīs, modo mōre ferōcis
 versat aprī, quem turba canum circumsona terret.
 Ille avidōs morsūs vėlōcibus effugit ālīs
 725 quāque patet, nunc terga cavīs super obsita conchīs,
 nunc laterum costās, nunc quā tenuissima cauda
 dēsinit in piscem, falcātō verberat ēnse;
 bēlua pūniceō mixtōs cum sanguine flūctūs
 ōre vomit: maduēre gravēs adspergine pennae.
 730 Nec bibulīs ultrā Persēūs tālāribus ausus
 crēdere cōspexit scopulum, quī vertice summō
 stantibus exstat aquīs, operītur ab aequore mōtō.
 Nīxus eō rūpisque tenēns iuga prīma sinistrā
 ter quater exēgit repetīta per ĩlia ferrum.
 735 Lītora cum plausū clāmor superāsque deōrum
 inplēvēre domōs: gaudent generumque salūtant
 auxiliūque domūs servātōremque fatentur
 Cassiopē Cēphēūsque pater; resolūta catēnīs
 incēdit virgō, pretiumque et causa labōris.